

А той ималъ, освѣнъжена си, двама синове и двѣ дъщери.

Донесли ножъ и селянинътъ почналъ да рѣже.

Отрѣзалъ главата, подалъ я на стопанина и казалъ: ти си глава на сѣмейството — на тебѣ се пада това!

Отрѣзалъ търтата, подалъ я на госпожата и казалъ: ти, госпожо, на широко не ходишъ, въ кжши седишъ, дѣцата и домакинството гледашъ — за това на тебѣ това прилича!

На синовеѣ подалъ краката на гжската и казалъ: а на васъ пѣкъ краката — да тичате, момченца, по бащини си работи!

На момичетата далъ крилата и казалъ: на васъ още малко остава да живѣете подъ бащина си стрѣха — хайде като птички да хврѣкнете отукъ!

А на селянинъ, като мене глупъ, стига само голия трупъ! И цѣлата гжска оставилъ за себѣ си.

Харесала се на господаря хитрата смѣтка на бѣдняка, засмѣлъ се и заповѣдалъ да го нагостятъ хубаво, да му дадѣтъ пари и хлѣбъ и го изпратили.